

Светот повторно се сврти кон Иран. Харизмата и контроверзноста на лидерот Махмуд Ахмадинеџад не ги остава рамнодушни западните земји. Тиранинот од Средниот Исток и понатаму претставува трн во окоето на цивилизацијата од Западот, пред сè, поради неговиот растечки ентузијазам дека неговата земја треба да биде светска нуклеарна сила. Поведен од теоријата дека секоја земја има право на свои нуклеарни капацитети, исто како што тоа одамна го имаат САД, Британија и ред други, Ахмадинеџад создава нов систем на геопланетарно уредување, кој ќе предизвика сериозни потреси на меѓународната арена. Издвојувањето на огромни финансиски средства за одбраната и за развојот на нуклеарните постројки, само навестува дека во наредниот период Иран ќе ги креира односите на целиот блискоисточен регион со Западот.

Релациите меѓу Техеран и Вашингтон се на точка на

вриење. Од друга страна, пак, треба да се имаат предвид и односите меѓу Иран и Израел, кои се на уште потенцично ниво од оние со САД. Прашањето веќе не е дали ќе има западна воена интервенција врз иранската држава, туку кога тоа ќе се случи. И, се разбира, која ќе го изведе нападот, Америка или Израел? Анализите стануваат сè побројни, стравувањата сè поголеми, последиците од евентуалниот воен судир сè понепредвидливи. Втората половина од 2008 година ќе го донесе одговорот на тешките прашања. Ќе се впушти ли Белата кука во тој крупен зафат пред одржувањето на претседателските избори во земјата или, пак, операцијата ќе ја одложи за напролет кога партиските опонирања ќе спласнат? Но, тогаш постои ризик на чело на државата да застане Обама, кој би можел да се откаже од планот кој сега е присутен и поактуелен во редовите на републиканците. Сите опции остануваат отворени. Светот се подготвува за нова војна. Западот се подготвува, а Иран веќе е подготвен.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Последниве десеттина години официјален Техеран со забрзани чекори ита по патеката на нуклеарната технологија, со намера да ги пристаса земјите кои одамна се познати како светски атомски сили. И покрај предупредувањата и заканиите кои секојдневно пристигнуваат од страна на западните земји и од Меѓународната агенција за атомска енергија, сепак режимот на иранскиот претседател е решен докрај да го реализира сопствениот план. Центрифугите во Натанц се негова гордост и достоинство. Тој смета дека без нив Иран нема да биде она што треба да биде. Техеран настојува да биде регионална сила на Блискиот Исток, занемарувајќи ги позициите на ослабениот и поделен Ирак, на Арабија и на другите муслимански земји. Иран настојува во Заливот да биде она што Америка е на Западот.

Противниците на таа идеја и на тој проект не седат со скрстени раце. Секојдневно се ангажирани во обидите да ја запрат технологијата на Техеран, која произведува збогатен ураниум. Стравот дека за неколку години ќе се создаде атомска бомба, која потоа би била употребена врз цели во западниот свет, ги мобилизира силите кои се против таквата политика на Ахмадинеџад. Засега безуспешно, бидејќи Иранците не стравуваат од воен напад, туку како да посакуваат тој да им се случи. Тие провоцираат судир со Западот, секојдневно спроведуваат тактики и планови, кои треба да ги изнервираат западните администрации. Тие кои посакуваат што побрзо војна со Америка. Зошто е тоа така никој здрав разум не може да проанализира и да одговори. Која е навистина целта на иранскиот режим? Евентуалниот воздушен напад на израелските и на американските бомбардери врз воени и цивилни цели во Иран ќе создаде не само уништување на инфраструктурата на државата, туку светот ќе го внесе во уште подлабока економска, политичка и безбедносна криза. Но, како Ахмадинеџад тоа свесно да го посакува.

Дел од истакнатите светски психолози почнаа со сериозно проучување на неговата психа, за да се утврди дали таа се движи во границите на нормалното општење или, пак, отстапува од тие рамки. За многумина Ахмадинеџад е продолжувач на стратегијата на Хитлер. Неговите изјави и закани се поистоветуваат со оние на фирерот од ерата на нацизмот. Неспорно е дека водачот на Иранците моментно е најконтроверзната политичка фигура во светот. Ги засени и Кастро и Хуго Чавез, па и севернокорејските лидери кои, исто така, знаеја да им се закани на Американците дека скапо ќе платат доколку ги нападат. Махмуд Ахмадинеџад е новиот Садам Хусеин, новиот Осам бин Ладен. Наскоро тој ќе стане непријателот број еден на САД.

ЗАПАДОТ СЕ ПОДГОТВУВА ЗА ВОЈНА, ИРАН ВЕЌЕ Е ПОДГОТВЕН

**АХМАДИНЕЏАД КОПА ИЛЈАДНИЦИ
ГРОВОИ ЗА НЕПРИЈАТЕЛИТЕ**

"Израел спроведе вежба која очигледно имаше цел да ги усоврши постојните воени арсенали при евентуалната кампања за бомбардирање на иранските нуклеарни постројки. Тоа го објави и во јавноста. Иран, пак, сака со нешто да возврати за да му покаже на надворешниот свет, но и на сопствениот народ, дека има способност да му се спротивстави на потенцијалниот напад. Иранските ракети не се толку прецизни, ниту толку моќни како што Техеран се обидува тоа да го прикаже пред светот. Затоа сè ова што Ахмадинеџад сака да му го претстави на Западот е само обично звецкање со оружје".

Марк Фицпатрик, воено-политички аналитичар од Лондон

ИЗРАЕЛ ГО КОРИСТИ ИРАК ЗА ВОЕНИ ВЕЖБИ

Израелски борбени авиони веќе се забележани како летаат во ирачкиот воздушен простор и потоа слетуваат во американските бази во оваа земја. Оваа акција на воздухопловите аналитичарите ја протолкуваа како увертира во скорешен напад врз Иран. Обично летовите се случуваа ноќе, во неколку американски бази во Ирак, а безбедноста била подигната на највисок степен. Овие вежби Израел ги спроведува повеќе од еден месец и тоа со околу 100 летала. Борбените авиони влегувале во ирачкиот воздушен простор од Јордан и слетувале на аеродромот во Хадита. Се проценува дека доколку израелските авиони при нападите врз Иран полетуваат од базите во Ирак, тогаш ним ќе им бидат потребни само пет минути летање за да дојдат до нуклеарниот реактор во местото Бушехр.

Израелските авиони при нападите врз Иран полетуваат од базите во Ирак, тогаш ним ќе им бидат потребни само пет минути летање за да дојдат до нуклеарниот реактор во местото Бушехр.

Во текот на минатиот месец Иран почна да копа околу 320.000 гробови за непријателските војници, во случај на западна инвазија врз државата. Станува збор за мерки кои ќе го забрзале времето на закопувањето на странските војници, кои би изгнале на иранска територија. Иранските генерали соопштија дека Техеран не сака семејствата на непријателските војници да го доживеат она што Американците го доживеале за време на Виетнамската војна. Според нив, оваа одлука на властите во Иран била во согласност со обврските кои произлегуваат од Женевската конвенција.

АХМАДИНЕЏАД СО ВОЕНИ ВЕЖБИ ГИ ПЛАШИ САД И ИЗРАЕЛ

Додека Вашингтон и сојузниците се обидуваат на мирен начин да го притиснат Иран да се откаже од развојот на нуклеарните капацитети, режимот во Техеран возвраќа со поинаква реторика. Иранските вооружени сили се во полна

подготвеност за одбрана на територијалниот интегритет и суверенитет, очекувајќи ги првите сирени кои ќе ја означат воздушната опасност. Ахмадинеџад им се закани на сите оние кои ќе посегнат по иранската независност дека и пред да го повлечат орозот на оружјето, иранската армија ќе им ги пресече рацете. Импозантна и цврста, по малку груба реторика. Воените вежби кои речиси секој месец ги изведуваат иранските вооружени сили се увертира во проектот на Техеран за влегување во судир со САД и до Израел.

Неодамнешните ракетни проби за

ПОСТРОЈКИ ЗА НУКЛЕАРНА ЕНЕРГИЈА ИЛИ ЗА АТОМСКА БОМБА?

"На Иран не може да му се верува кога е во прашање збогатувањето и преработката на ураниумот. Ќе ги браниме американските интереси, како и интересите на нашите сојузници. САД ги зајакнаа сопствените безбедносни капацитети и своето присуство во заливската област. Ние, исто така, тесно соработуваме со нашите сојузници за да ја осигураме и нивната способност да се бранат. Никој не треба да биде во недоумица околу тоа".

Кондолиза Рајс

уште некој степен повеќе ги заладија односите со западната хемисфера. Шефот на иранската држава ги предупреди непријателите дека тоа не се сите воени капацитети со кои располага Иран и дека ако е потребно ќе бидат ангажирани сите родови. Сепак, во Белата куќа и во Пентагон има доволно професионалци, кои тешко дека ќе наседнат на провокациите кои пристигнуваат од Техеран. Ова е период кога се тестираат иранските политички и воени средства со кои се служи во надворешната политика. Во моментот кога тие ќе бидат доволно прочитани, оценети и вреднувани, ќе се преземат соодветни мерки за нивно целосно елиминирање. Веројатно Вашингтон ќе ја примени тактиката која ја користеше и за време на двете кризи кои ги имаше со Ирак, предводен од Садам Хусеин, кој на истиот начин се истрчуваше со своите политичко-воени капацитети, за на крај да бидат целосно уништени. Сега Иран ја повторува истата грешка. Провоцира воен судир со запад-

ниот свет, од кој однапред се знае дека ќе излезе како губитник. Цврстината во неговиот став повеќе има употреба за внатрешни политички цели, отколку да им пркоси на стратешките проекти на САД.

Тешко дека и самиот Ахмадинеџад е убеден дека е способен да војува со најголемата светска воена сила. Веројатно тој е само убеден дека Американците нема да се впуштат во таква операција, бидејќи доволно се заглавени во Ирак и во Авганистан, па за нив би било премногу интервенција и во Иран. Тој го користи маневарскиот простор кој му е на располагање, ги користи проблемите со кои се соочуваат САД во земјите каде се распоредени нивните сили, ја користи внатрешната економска рецесија и падот на американскиот долар, го користи предизборниот период во Америка. Мисли дека тоа се доволни аргументи за да се самопрогласи за херој во сопствената држава, преку политиката на постојана провокација до Западот и стратегијата на заплашување.

НЕМА АМЕРИКАНСКА ПОМОШ ЗА ИЗРАЕЛ?!

Интересно е тоа што сè уште потенцијалните и хипотетичките планови за напад врз Иран Американците им ги препуштаат на Израелците. Најверојатно е дека првите воздушни удари врз иранските нуклеарни постројки ќе бидат изведени од израелските воздушни сили. Според веќе објавени информации, американскиот претседател Џорџ Буш веќе му намигнал со едно око на Тел Авив да се подготви за удар врз Иран. Тој очекува повратен одговор од Владата на Ехуд Олмерт, кога ќе биде подготвена за тој чин.

Но, Израел е по малку изненаден од најавите на Пентагон дека не може да смета на воена помош од Вашингтон и дека на израелските воени воздухопловници нема да им биде овозможено да полетуваат од американските бази во Ирак ниту, пак, дека ќе добијат логистичка поддршка. Израелскиот напад врз Иран би се случил доколку санкциите на меѓународната заедница доживеат фијаско. Дел од американските генерали се противат на ваквиот развој на сценариото. Од друга страна, пак, и ретко кој сака да ги согледа економските и политичките

Сирија, Кувајт и Авганистан се противат на евентуалната западна воена кампања врз Иран. Авганистанскиот претседател Хамид Карзаи даде до знаење дека територијата на неговата земја во никој случај нема да се користи за напад врз соседниот Иран, додека сирискиот лидер Башар ал Саад смета оти новата војна скапо ќе ги чини Американците. Кувајтските власти, пак, ги обвинија западните земји за спроведување двојни стандарди кога станува збор за нуклеарните програми на Иран и на Израел, додавајќи дека никој од Западот не ја осудил атомската програма на Тел Авив, а постојано врши притисок за истата работа врз Техеран.

последници од поствоениот период. Она што сега кружи како полуофицијална информација е дека планот за напад врз Иран САД му го препуштаат на Израел. Сега сè зависи од еврејската држава, дали ќе преземе ваков ризик, ако се има предвид заканата на Ахмадинеџад дека доколку се случи војна тој ќе го избрише Израел од географските мапи.

И помошникот на иранскиот ајатолах, Али Хамнеи, неодамна се закани дека неговата земја ќе ги уништи Израел и сите 32 американски бази во регионот на Персискиот залив, како знак на одмазда за секој напад на Исламската република.

Блискоисточниот регион, но и светот во целина влегуваат во опасен период со непредвидливи последици. Дали ќе преовладува силата или разумот, ќе се знае во следните месеци.